

L'EQUILIBRI ECOLOGIC, PERDUT

Els problemes que té plantejada la nostra societat són enormes. Sens dubte, l'equilibri ecològic és un dels que més preocupen. Partint de la realitat del tema a Mollet, el nostre redactor, Josep Serra, ha fet el següent informe.

De vegades, quan com tothom sol fer me'n vaig a fer un petit tomb pel camp o bé pels carrers d'aquest poble es podria dir que em venen ganas de tancar-me de seguida dintre de qualsevol lloc per tal de no veure les destroces del medi ambient que s'estan fent a l'entorn del nostre poble, i el que més preocupa de la qüestió és que sempre ens han fet moure i protestar per culpa d'interessos molt particulars, i mai per aprovar quelcom que vagi bé a la comunitat.

Hem passat evidentment de ser un poble agrícola i rural en tant poc temps que quasibé no hem tingut temps de reaccionar i està tan poc planificat, que caurà algun dia pel seu propi pes.

Avui parlarem una mica d'ecologia, intentarem veure quantes aberracions s'han fet i les dificultats que patirem per a solucionar-les.

CLAVEGUERES EN LLOC DE RIUS

Si, es que ja no semblen pas cap altra cosa els rius i rieres que ens envolten; tant el Besòs com el Tenes, com la Riera de Caldes, com el Torrent no són pas res més.

Temps ha que hi havia peixos, temps ha que l'aigua baixava neta, temps ha que no hi havia tantes fàbriques que l'embrutessin.

Suposo, o al menys cal suposar, que hi ha algú que s'ocupa de comprovar que totes les indústries tinguin depuradors, suposo que hi ha algú que s'encarrega de que els residus estiguin ben esmorteïts, per tal que no creïn un solatge en el llit del riu que impedeixi que l'aigua penetri per les capes permeables cap a les capes freàtiques del riu, car així, al menys no ens quedem sense aigua, cosa que ja fa temps que ens va creant un problema a tots els pobles de la zona. Però és clar que tot això no són més que suposicions que caldria veure si són complertes per tothom.

El que sí és molt evident és que els nostres rius s'estan convertint en clavegueres i això és una qüestió molt greu

com per a ignorar-la, perquè si fins aquí això ha anat passant amb els cursos baixos dels rius, se m'acudeix pensar que passarà quan es permeti que les indústries vagin pujant riu amunt, perquè ja ni l'aigua que surti dels pous sigui digna d'ésser utilitzada per les indústries, degut al grau de contaminació.

Llavors passarà que els mateixos que l'han embrutada es queixaran de no poder aprofitar una aigua que ells han fet inservible. Però és clar, ningú es preocupa de què passarà en un futur no massa llunyà, tothom esgarrapa pel seu compte i pensa només en treure'n el millor profit.

Arribarà un moment en que la capa de brutícia i contaminació que s'haurà format al fons dels rius serà tan impenetrable que l'aigua ja no filtrarà i, en certa manera, és millor que sigui així, doncs si filtrés aquesta aigua faria que la poca que ara podem aprofitar no ho fos i llavors ens hauriem de convertir tots en un exemple típic de poble nòmada que va a la recerca de l'aigua necessària per a la subsistència, el mateix que si visquéssim al desert.

Crec que en aquest moment és indispensable la creació i posta en funcionament d'un centre ecològic que vetlli per la conservació i millora del degradat medi ambient al Vallès Oriental ja que, d'altra banda, totes aquestes indústries que ara surten de ciutat (Barcelona i rodalies) per venir-se a implantar a la zona abans esmentada ens obligaran a cercar una solució dràstica, com podria ser, o bé que elles busquin un altre lloc no degradat per començar el nou procés de degradació, cosa que en si no soluciona cap aspecte dels que en aquest moment ens preocupen, o bé que emigrem nosaltres cap a uns altres indrets on no ens preocupin ni la degradació ni la contaminació de l'entorn ecològic.

QUE RESPIREM?

Pensem també que per altra banda no solament contaminen els rius, les

indústries també contaminen el medi aeri.

Quantes indústries de la zona tenen filtres que impedeixin la sortida a l'exterior de gasos contaminants? Potser no està pas massa lluny el dia en que que passegen pel carrer amb màscares antigas. A Mollet mateix en aquest moment ens trobem que sobretot a l'estiu gairebé no es pot respirar perquè el tuf fa irrespirable l'ambient.

Potser és que ens trobem també en un ecosistema perfectament aïllat, ja que ens envolten tota una cruïlla de carreteres que, posades al damunt de terraplens fan que estiguem perfectament aïllats en el que fa referència a l'intercanvi de polució amb l'exterior, i això representa un problema greu, doncs sembla QUE NO REPRESENTARIA PAS MASSA ESFORÇ DE CONSTRUIR LES AUTOPISTES I CARRETERES AL DAMUNT DE PLASTRES; PER TAL DE QUE LA VENTILACIÓ DE LA ZONA FOS PERFECTA I NO IMPLIQUÉS PROBLEMES FORÇA IRREVERSIBLES; O ALGUNES VEGADES TOTALMENT IRREVERSIBLES; PERQUÈ LA ZONA DEL Vallès Oriental i sobretot de Mollet és prou humida com perquè a més se li ajuntin problemes d'aquesta índole que cada dia que passa es fan de més difícil solució.

Pensem-ho bé. De vegades diem que Mollet té molta humitat i que això provoca l'existència exagerada de boira baixa, però és que moltes vegades aquesta no és tal ja que es veu augmentada per la presència de fums que Déu sap d'on venen i qui els provoca. Veritablement dintre d'un temps serà un gran negoci ser metge del sistema respiratori en la zona de Mollet car les malalties d'aquesta part del cos seran molt abundants.

Recordo un poema que diu entre altres coses: «...com el Vallès no hi ha res». Aviat potser si que com el Vallès no hi haurà res pel que fa al grau de contaminació, i que consti que el poeta ho deia en el sentit més bucòlic de la paraula. És urgent, és molt urgent la creació a partir d'ara mateix d'una comissió, consell, o com li vulgueu dir, que vetlli per tal de que el medi ambient no es degradi de forma tan alarmant.